

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

IV. ÚS 217/04-4

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 7. júla 2004 predbežne prerokoval sťažnosť Zoltána Molnára, toho času v B. B., vo veci porušenia jeho základných práv postupom denníka Nový čas a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť Zoltána Molnára o d m i e t a pre nedostatok právomoci Ústavného súdu Slovenskej republiky.

O d ô v o d n e n i e :

I .

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 15. júna 2004 doručená sťažnosť Zoltána Molnára (ďalej len „sťažovateľ“) vo veci porušenia jeho základných práv postupom denníka Nový čas.

Sťažovateľ opiera svoju sťažnosť o skutočnosť, že denník Nový čas uverejňuje o ňom ako o osobe, ktorá je vo väzbe, informácie, akoby bol právoplatne odsúdený, čo dokresľuje aj uverejnením jeho fotografie z 18. mája 2004 v uvedenom denníku. Sťažovateľ

uverejnenie fotografie svojej osoby bez prekrytia očí a bez jeho súhlasu vníma v súvislosti s trestným konaním, v ktorom sa rozhoduje o jeho vine a treste, ako porušenie prezumpcie nevinu.

II.

Ústavný súd návrh na začatie konania predbežne prerokuje podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa a zisťuje, či nie sú dôvody na odmietnutie návrhu podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania návrhy, na prerokovanie ktorých nemá právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Ústavný súd rozhoduje podľa čl. 127 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Z čl. 127 ods. 1 ústavy vyplýva, že právomoc ústavného súdu je založená len vtedy, ak nie je o ochrane základných práv a slobôd, ktorých porušenie sa namieta, oprávnený rozhodovať iný (všeobecný) súd. V danom prípade je o ochrane základných práv sťažovateľa oprávnený rozhodovať všeobecný súd na základe žaloby o ochranu osobnosti

podľa § 11 a nasl. Občianskeho zákonníka, a preto na prerokovanie sťažnosti sťažovateľa nemá ústavný súd právomoc.

Zároveň ústavný súd opierajúc sa o svoju doterajšiu judikatúru (napr. II. ÚS 133/04) poukazuje na to, že sťažnosť podľa čl. 127 ods. 1 ústavy môže smerovať len proti rozhodnutiam, opatreniam alebo zásahom orgánov verejnej moci, ktorými sú štátny orgán, orgán územnej samosprávy, verejnoprávna inštitúcia, orgán záujmovej samosprávy, fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorým zákon zveril výkon verejnej moci, a nie proti konaniu či úkonom právnických osôb, za akú treba považovať vydavateľa denníka Nový čas. V danom prípade namieta sťažovateľ porušenie svojich práv v občianskoprávnom vzťahu, a preto je v súlade s čl. 142 ods. 1 ústavy („súdy rozhodujú v občianskoprávnych... veciach“) rozhodnutie o predmete sťažnosti v právomoci všeobecných súdov.

Na základe uvedeného ústavný súd odmietol sťažnosť z dôvodu nedostatku svojej právomoci.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 7. júla 2004